

חַת־ת לְיוֹם רַבִּיעִי פְּרֻשֵׁת חֻקַּת (בְּחוֹז"ל קוֹרַח) ב' תַּמוּז, ה'תשפ"ג – שְׁנַת הַקְּהֵל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / רַבִּיעִי עִם רִשׁוֹנֵי

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בִּקְשׁוּ מֵאֲדוֹם לַעֲבוֹר דֶּרֶךְ אֶרֶץ בְּדַרְכָּם לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אוֹלָם אֲדוֹם סָרְבוּ.
כַּעַת נִסּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהִתְקַדֵּם בְּדַרְכָּם לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

הַיּוֹת וְה' אָמַר שְׂכַעַת אֲסוּר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְהִלָּחֵם עִם אֲדוֹם, הִיָּה עֲלֵיהֶם לְבַקֵּשׁ מֵאֲדוֹם רְשׁוֹת לַעֲבוֹר דֶּרֶךְ אֶרֶץ וּבָאָם לֹא יִהְיֶה עֲלֵיהֶם לְהַקִּיף אוֹתָהּ.

קוֹדֵם כָּל מִשָּׁה רַבְּנוּ נִיֶּסֶה לְבַקֵּשׁ מֵהֶם רְשׁוֹת. הוּא אָמַר לָהֶם אִיךָ ה' הִצִּיל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, כְּדֵי לְהַפְחִיד אֶת בְּנֵי אֲדוֹם וְשֵׁלָא יֵאמְרוּ לֹא. הוּא אָמַר שֶׁבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִלְכוּ רַק בְּשַׁבְּעֵלִים הַסְּלוּלִים וַיִּזְהָרוּ מְאֹד שֵׁלָא לְהִרְסֵם אֶת הַשְּׂדוֹת אוֹ לֶאֱכֹל מִמָּה שֵׁלָא שְׁלָהֶם. לְמִרוֹת שֶׁהִיָּה לָהֶם מִיָּם וּמִזֶּה, הֵם יִקְנוּ מֵאֲדוֹם כְּדֵי שֶׁהֵם יְרוּיָחוּ כֶּסֶף מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

אוֹלָם מִלֶּךְ אֲדוֹם אָמַר לֹא! הוּא הִיָּה גָּאָה בְּיָחוּס שְׁלוֹ – עֲשׂוּ, וְרָצָה לְהִלָּחֵם.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִסּוּ לְשַׁלַּח שׁוֹב שְׁלִיחִים לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ, אָבֵל אֲדוֹם עָנּוּ שׁוֹב בְּשִׁלְיָהּ וְהִכִּינוּ אֶת הַצָּבָא שְׁלָהֶם לַעֲצֹר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִקְרָה שִׁינְסוּ לְהַפְגִּיֵס לְאֶרֶץ לֹלָא רְשׁוֹת.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִסּוּ לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ אַחֲרֵת, דֶּרֶךְ אֶרֶץ מוֹאָב, הֵם בִּקְשׁוּ רְשׁוֹת מִמוֹאָב, אָבֵל הֵם גַּם אָמְרוּ לֹא. לְכֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִאֲלָצוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲקָף גָּדוֹל.

תַּהֲלִים / יוֹם ב' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים י'-י"ז

בְּפָרֶק י"ג יֵשׁ תַּפְּלָה שְׁבָה דְּוֹד בּוֹכָה לְפָנֵי ה' עַל הַגְּלוּת הָאֶרְכָּה. הַפְּסוּק הָאֲחֵרוֹן בְּפָרֶק זֶה הוּא גַם הַפְּסוּק הָאֲחֵרוֹן בְּתַפְּלַת "הוֹדוּ", בְּתַפְּלַת הַשְּׁחָר. הַפְּסוּק הַזֶּה מֵלֹא בְּבִטְחוֹן וּבְתַקְוָה לִישׁוּעַת ה'. נִלְמַד אֶת מִשְׁמַעוֹת הַמַּלְיָם כְּדֵי שֶׁנִּבְיָן בְּתַפְּלָה.

דְּוֹד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר לֵה':

וְאֲנִי בְּחִסְדְּךָ בְּטַחְתִּי – אֲנִי בּוֹטַח בְּחִסְדְּךָ שְׁלֶךְ

יגל לבי בישועתך – לבי שמח באשר עזרת לי
אשירה לה' – אני בטוח שאשר לה' שוב
כי גמל עלי – באשר יתן (יגמל) לי את כל צרכי.

תניא / שער היחוד והאמונה פרק י' (ב' תמוז שנה פשוטה)

אם הכל אחד עם ה', איך השתנו כל הדברים?

היום בתניא לומדים כיצד ה' ברא את העולם והשתמש בכל הספירות. היות וה' אחד, כל דבר שה' עושה משתמש בכל חלק ממנו.

האדמו"ר הזקן נותן כמה דגמאות כיצד חלקים בעולם נעשו עם כל הספירות של ה'. למשל ביום הראשון של בריאת העולם, החסד של ה' היה חזק ביותר. ה' ברא את האור והשתמש בעקר במדת החסד. אבל בחסד של ה' יש גם גבורה, שמוודא שהאור יכול להיות כאן בעולם. (לחסד אין גבולות, לעמתו הגבורה יוצרת את הגבולות).

ביום השני, הגבורה של ה' האירה בעצמה. ה' ברא את השמים וחלק את העולם למים גשמיים ולמים רוחניים. אולם גם כאן אפשר לראות את חסד ה'. ה' היה צריך לחלק את המים כדי שיהיה לנו מקום לחיות בו. אפשר שיהיו מדות בנפרד, אבל המדות של ה' לעמת זאת כלולות בלן יחד. לכן החסד של ה' איננו רק חסד, וגם הגבורה של ה' איננה רק גבורה.

קוראים לזה חסד באשר חסד מתבטא בעצמה לעמת המדות האחרות, אבל אצל ה' כל המדות כלולות וכלן יחד.

היום יום / ב' תמוז

אהבת ישראל נותנת לנו את הזכות לה אנו זקוקים כדי שתפילותינו יתקבלו.

בסדור שלנו בתחלת התפלה אחרי ברכות השחר נאמר: "נכון לומר קדם התפלה: הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך". זהו הדבר המתאים ביותר לומר לפני התפלה שאנחנו מוכנים לקבל עלינו מצות אהבת ישראל.

מדוע כתב זאת האדמו"ר הזקן בסדור? פיון שמצות אהבת ישראל היא כמו פתיחת הדלת לתפלה כדי שנוכל להכניס לתוכה. באשר יש לנו אהבת ישראל התפלה שלנו תוכל לעלות הישר לה' וה' ישמע לתפלותינו.

ספר המצוות / מצות עשה קע"א, קנ"ג

בספר המצוות לומדים שוב את המצוה של מחצית השקל. **מצות עשה קע"א** לתת מחצית השקל מדי שנה עבור בית המקדש. בעזרת ה' נזכה לקיים שוב מצוה זו באשר לומדים גם מצוה נוספת, **מצות עשה קנ"ג**, בית הדין צריך להכין לוח שנה ולהחליט מתי ובאיזה זמן יתחיל כל חדש.

רמב"ם / הלכות שקלים - קדוש החדש

ברמב"ם היום מסיימים ללמוד את ההלכות על מחצית השקל, עבור אלו דברים יכלו להשתמש

כעת אנו מתחילים ללמד את ההלכות של קדוש החדש ואיך בית הדין מחליט מתי מתחיל החדש החדש. כיון שבחדש יכולים להיות 29 או 30 יום, בהתאם למולד הלבנה. אם מישהו רואה את הלבנה הוא מגיע לומר זאת לבית הדין. בית הדין שואל אותו שאלות רבות כדי לודא שהוא אומר את האמת. כיצד יודע בית הדין האם הוא אומר את האמת? ישנם דרכים לדעת כיצד הירח צריך להראות בזמנים שונים של השנה. בית הדין יודע באיזה חלק של השמים הירח אמור להיות ולאיזה מקום עליו לפנות הם יודעים כמה הרחב שלו צריך להיות ומתי ואיפה אפשר לראות אותו. אחרי שנלמד על העדים בפרקים הבאים נתחיל ללמד איך בית הדין יודע את כל הדברים שמנינו לעיל.

דרכי החסידות / ג' תמוז

במאמר האחרון שהרבני חלק לחסידים הוא "ואתה תצוה". המאמר הזה מדבר על כך שבאשר היהודים מרגישים שנעשה קשה, זה גורם לכך העצם של הנשמה להאיר. הדבר דומה לכתישת זית, שכך יוצא ממנו השמן.

כאשר היהודים חיו במקום כמו רוסיה, שנאסר עליהם לקיים תורה ומצוה, זה היה להם קשה מאד. אבל עצם הנשמה נתן להם את הכח לקיים מצוות בכל אופן.

בימינו, אין את הבעיות האלו ברוך ה'. אבל כח עצם הנשמה עדין צריך להאיר.

כך הוא מאיר: ישנו משה רבנו בכל דור, שגורם לאמונה של היהודים בדורו להיות חזקה ועוזר להם להתנהג כפי שה' רוצה עם הכחות שברשותם.

הרבני, משה רבנו של זמננו, אומר לנו איך לסחט את הכחות שנמצאים בתוכנו: יש לחוש את הצער על כך שמשיח עוד לא הגיע.

אנו נאנחים כאשר איננו יכולים לראות את ה', בית המקדש אינו בנוי והגאולה עוד לא הגיעה. הדבר יגרום לעצם הנשמה להתחיל להאיר. הדבר יעזר לנו להשתמש בכל הכחות למען ה' ולעשות כל שביכולתנו להביא את הגאולה.